

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

ของพนักงานในโรงงานขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

Factors Associated with Preventive Behaviors towards the Coronavirus 2019 (COVID-19) of
Employees in a Large Factory Krathumbean District, Samutsakorn Province

Received: June 15, 2021

Revised: September 12, 2021

Accepts: December 17, 2021

กวิณดา ธีระพันธุ์พงศ์ (พย.บ.)¹

Kawin Lada Trepanning (B.NS.)

จุฑาทิพย์ นามมิ่ง (พย.ม.)¹

Juthatip Nammong (M.NS)

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของพนักงานในโรงงานขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

รูปแบบและวิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้เป็นการหาความสัมพันธ์ แบบภาคตัดขวาง (cross-sectional study) กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานในโรงงานขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 220 ราย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 1 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2564 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.98$, S.D = .58) เมื่อวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ช่องทางการรับรู้ข่าวสารไม่มีความความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ($p > .05$) ส่วนสถานภาพสมรส พบว่า มีความความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .544$, $p < .05$) ส่วนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) มีความสัมพันธ์ทางลบ ในระดับต่ำกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.217$, $p < .05$)

¹ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลกะทู้มแบน, Thailand

Registered nurse, Krathumbean hospital

Corresponding author: juthatip0465@gmail.com

สรุปและข้อเสนอแนะ พยาบาลและบุคลากรทางสาธารณสุข ควรให้ความสำคัญกับการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) การส่งเสริมให้ประชาชนเกิดรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) และการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) สามารถส่งผลให้ประชาชนมีพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ที่เหมาะสม

คำสำคัญ: พฤติกรรมป้องกันโรค, โควิด-19

ABSTRACT

Objectives To study factors associated with preventive behaviors on the coronavirus 2019 (COVID-19) of employees in a large factory Krathumbean District, Samutsakorn Province.

Methods This research is descriptive correlational (cross-sectional study). The sample group was employees in a large factory, Krathumbaen District in Samutsakhon Province, 220 people. Used questionnaires as a tool for data collection from 1 to 31 May 2021. Data were analyzed by using descriptive statistics and Pearson's product moment correlation coefficients.

Results Preventive behaviors on the coronavirus 2019 (COVID-19) overall were at a good level ($\bar{X} = 3.98$, S.D = .58). When analyzing the data, it was found that personal factors, gender, age, educational level Family income, family characteristics news channel there was no relationship to preventive behaviors on the coronavirus 2019 (COVID-19) ($p > .05$). As for marital status was found to be related to preventive behaviors on the coronavirus 2019 (COVID-19) ($p < .05$). The perception of the benefits toward preventing the Coronavirus 2019 (COVID-19) was a moderate positively correlation to preventive behaviors on the coronavirus 2019 (COVID-19) ($r = .544$, $p < .05$). As for the perception of the barriers toward preventing the Coronavirus 2019 (Covid 19) was a low negatively correlation to preventive behaviors on the coronavirus 2019 (COVID-19) ($r = -.217$, $p < .05$).

Conclusion Nurses and public health personnel should be prioritizing to prevent the Coronavirus 2019 (COVID-19). Promoting people's, the perception of the benefits toward preventing the Coronavirus 2019 (COVID-19) and the perception of the barriers toward preventing the Coronavirus 2019 (COVID-19) consequently, people would have appropriate preventive behaviors on the Coronavirus 2019 (COVID-19).

Keywords: preventive behaviors, COVID-19

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันหลายประเทศทั่วโลกกำลังเผชิญกับปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด 19 (COVID-19) องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้โรคดังกล่าวเป็นโรคระบาดใหญ่ทั่วโลก (Pandemic) เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563 โดยทั่วโลก มีผู้ป่วยติดเชื้อสะสมจำนวน 133,681,724 ราย เสียชีวิต 2,900,921 ราย ในประเทศไทย มีผู้ป่วยติดเชื้อสะสมจำนวน 55,460 ราย เสียชีวิต 140 ราย (กรมควบคุมโรค, 2564) จังหวัดสมุทรสาครพบผู้ป่วยติดเชื้อสะสมมากที่สุด จำนวน 17,943 ราย เสียชีวิต 10 ราย สำหรับโรงพยาบาลกระทุ่มแบน มีผู้ป่วยเข้ารับการรักษาด้วยการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำนวนทั้งหมด 273 ราย โดยเป็นการรับส่งต่อมาจากโรงพยาบาลอื่น ๆ 98 ราย ในจำนวนนี้ รักษาหาย 187 ราย เสียชีวิต จำนวน 1 ราย (งานเวชระเบียนและสถิติ โรงพยาบาลกระทุ่มแบน, 2564)

จากการระบาดโควิด-19 ระลอกสอง เมื่อกลางเดือนธันวาคม 2563 ที่ผ่านมา โดยตรวจพบว่ามีหญิงไทยเจ้าของกิจการที่ตลาดกลางอาหารทะเลในมหาชัยป่วยเป็นโควิด ได้มีการสอบสวนโรคและค้นหาเชิงรุกทำให้พบว่ามีแรงงานพม่าเกือบครึ่งหนึ่ง จากประมาณสี่พันคนที่มีการติดเชื้อโควิด ทางภาครัฐจึงมีการปิดล้อมตลาดกลางกุ้งและประกาศให้จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่ต้องควบคุมสูงสุด ซึ่งโรงพยาบาลกระทุ่มแบน เป็น 1 ใน 3 อำเภอ ของจังหวัดสมุทรสาคร จากการสำรวจเชิงรุก เมื่อต้นเดือนมกราคม 2564 เจ้าของโรงงานแห่งหนึ่งที่มีคนงานประมาณสี่พันคนได้ทำการตรวจคัดกรองคนงานเองไป 1,500 พบว่ามีการติดเชื้อถึงร้อยละ 27 ข้อมูลดังกล่าวชี้ว่า มีการระบาดอย่างกว้างในชุมชน และยังปรากฏว่ามีประชาชนคนไทยอีกประมาณ 30 จังหวัด ที่เดินทางมาประกอบธุรกิจค้าขายใน

บริเวณตลาดมหาชัยติดเชื้อและกลับไปตรวจพบที่จังหวัดของตนเอง และในการระบาดระลอกที่ 3 ผู้ติดเชื้อคลัสเตอร์ใหญ่จากสถานบันเทิงในกรุงเทพมหานคร ทำให้ตัวเลขผู้ติดเชื้อรายวันมีจำนวนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และกระจายไปหลายพื้นที่ในต่างจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสาคร เป็นพื้นที่ติดกับกรุงเทพมหานคร จึงทำให้มีผู้ป่วยและผู้สัมผัสโรคเข้ามารับการตรวจรักษามากขึ้น ส่งผลให้จังหวัดสมุทรสาครยังเป็นพื้นที่สีแดง และต้องดำเนินการดูแลควบคุมโรคอย่างเข้มข้นต่อไป

จากการระบาดโควิด-19 ทั้งสองระลอกเป็นการระบาดที่รวดเร็วและมีวงกว้างมากขึ้น โดยเฉพาะในโรงงานขนาดใหญ่ที่มีพนักงานเป็นจำนวนมาก ซึ่งหากมีการแพร่ระบาดในโรงงานย่อมส่งผลกระทบต่อหลายด้าน โดยเฉพาะการเจ็บป่วยที่มีอันตรายถึงชีวิต รวมถึงการขาดรายได้เนื่องจากหยุดงานของประชาชน ทั้งด้านสาธารณสุขที่ต้องเตรียมทั้งทรัพยากรคน สิ่งของเพื่อให้เพียงพอต่อการดูแลผู้ป่วยกลุ่มใหญ่ และเศรษฐกิจของประเทศต้องหยุดชะงัก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของพนักงานในโรงงานขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมดังกล่าว อันเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์การวิจัย

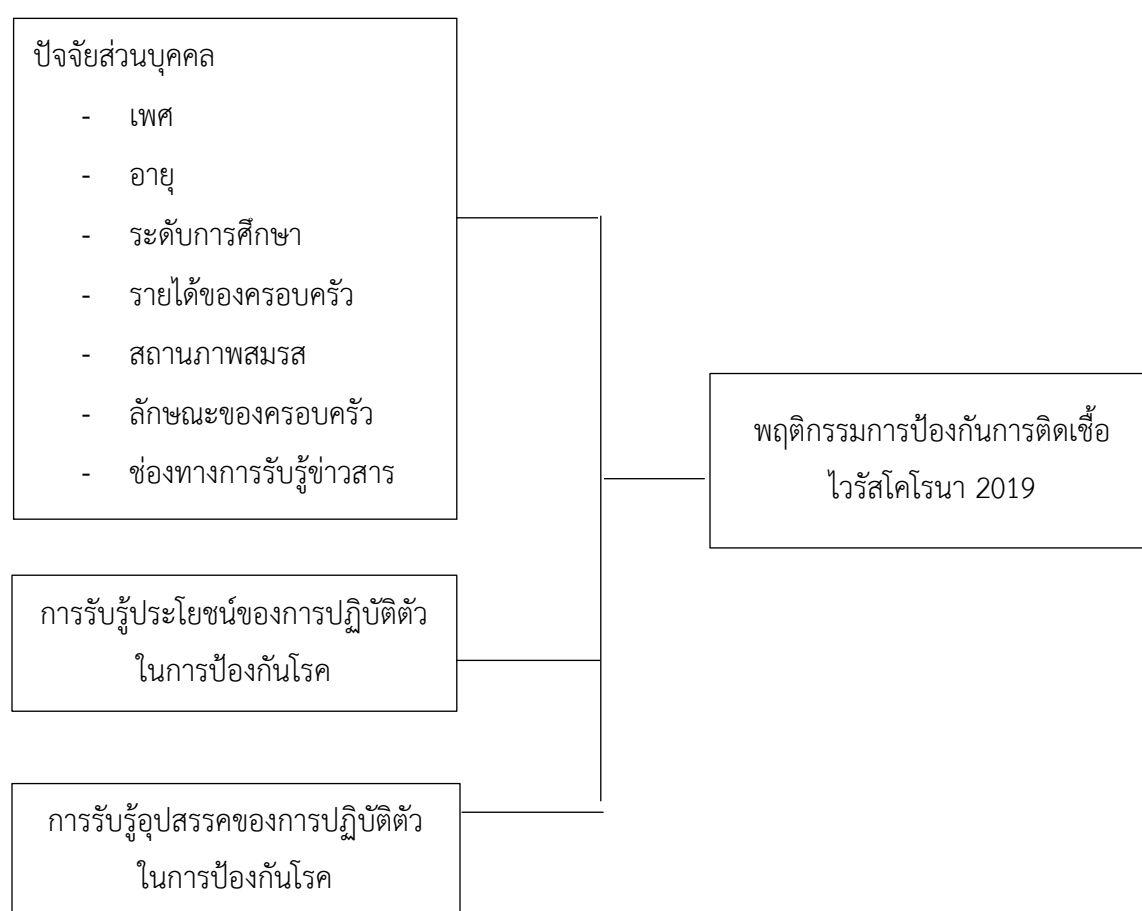
เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

ของพนักงานในโรงงานขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง อำเภอกะทู้ม้วน จังหวัดสมุทรสาคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ความเชื่อทางสุขภาพเป็นแบบแผนหรือรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาสังคมเพื่อใช้อธิบายการตัดสินใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม

สุขภาพ ผู้วิจัยได้นำแบบแผน ความเชื่อด้านสุขภาพมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาประเด็นการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) มาเป็นปัจจัย ในการชักนำการปฏิบัติพฤติกรรมด้านสุขภาพเกี่ยวกับการป้องกันโรค ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 4 ส่วนประกอบไปด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัว สถานภาพสมรส ลักษณะของครอบครัว และช่องทางการรับรู้ข่าวสารต่อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 2) แบบสอบถามการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำนวน 15 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86 3) แบบสอบถามการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำนวน 15 ข้อ เป็นข้อความเชิงนิเสธหรือทางลบ (Negative statement) ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.80 และ 4) แบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) จำนวน 28 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการหาความสัมพันธ์ แบบภาคตัดขวาง (cross-sectional study) โดยศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของพนักงานในโรงงานขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร โดยเก็บข้อมูลในช่วงเดือน พฤษภาคม 2564

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ พนักงานในโรงงานขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร

กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกจากประชากรโดยการสุ่มแบบง่าย (simple sampling) จำนวน 220 ราย โดยมีวิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเปิดตารางการวิเคราะห์ค่าอำนาจในการทดสอบ (Power Analysis) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่น (α) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ค่าอำนาจการทดสอบ (Power Analysis) เท่ากับ .80 และความสัมพันธ์ของตัวแปรขนาดปานกลาง (Moderate effect size) เท่ากับ .20 ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยเท่ากับ 198 ราย (Polit & Beck, 2008)

ขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (simple sampling) โดยผู้วิจัย ทำการจับฉลากรายชื่อพนักงานแบบไม่ใส่คืน จนครบจำนวน 220 ราย

2. การพิทักษ์และการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยโรงพยาบาลกระทุ่มแบน ตามหนังสือรับรองลงวันที่ 01-05-2564 เมื่อผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาวิจัย ผู้วิจัยนำเสนอโครงร่างวิจัยต่อผู้จัดการ และคณะกรรมการโรงงาน เพื่อขออนุญาตทำการวิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์ กระบวนการและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ เพื่อขอคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเก็บรักษาข้อมูลของผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยใช้รหัสตัวเลขแทนการระบุชื่อ และสิ่งใดๆ ที่อาจอ้างอิงหรือทราบได้ว่าข้อมูลนี้เป็นของผู้เข้าร่วมการวิจัย การนำเสนอผลการวิจัย นำเสนอในภาพรวมเท่านั้นและไม่มีการเปิดเผยข้อมูลของผู้เข้าร่วมการวิจัยรายบุคคล แบบบันทึกข้อมูล จะถูกทำลายหลังจากมีการเผยแพร่วิจัยแล้ว

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปในการหา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวและอุปสรรคของการปฏิบัติตัวกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โดยใช้สถิติวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 70.9) โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 36.10 ปี ($SD = 9.81$) และมีอายุอยู่ในช่วง 21-40 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 65.9) รองลงมาคืออายุอยู่ในช่วง 41-60 ปี (ร้อยละ 31.8) มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและระดับการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด (ร้อยละ 23.6)

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (n = 220)

	จำนวนตัวอย่าง	ร้อยละ	p-value
เพศ			
ชาย	156	70.9	.218 ^a
หญิง	64	29.1	
อายุ ($\bar{X} = 36.10$, $SD = 9.81$)			
อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	4	1.8	.565 ^b
อายุ 21-40 ปี	145	65.9	
อายุ 41-60 ปี	70	31.8	
อายุมากกว่าหรือเท่ากับ 60 ปี	1	0.5	
ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	21	9.5	.800 ^b
มัธยมศึกษาตอนต้น	45	20.5	
มัธยมศึกษาตอนปลาย	52	23.6	
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	46	20.9	
ปริญญาตรี	52	23.6	
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.9	

มีรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยเท่ากับ 25,995.98 บาท ($SD = 18056.55$) โดยมีรายได้อยู่ในช่วง 15,001-30,000 บาท มากที่สุด (ร้อยละ 43.6) ส่วนใหญ่มีสถานภาพคู่ (ร้อยละ 58.6) และเป็นครอบครัวเดี่ยว (ร้อยละ 79.1) มีการรับรู้ข่าวสารทางโซเชียลมีเดียในโทรศัพท์มือถือมากที่สุด (ร้อยละ 95.9) เมื่อวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวลักษณะของครอบครัว ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร ไม่มีความความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ($p > .05$) ส่วนสถานภาพสมรส พบว่า มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (n = 220) (ต่อ)

	จำนวนตัวอย่าง	ร้อยละ	p-value
รายได้ของครอบครัว ($\bar{X}$ = 25,995.98, SD = 18056.55)			
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	75	34.1	.288 ^a
15,001-30,000 บาท	96	43.6	
30,001-45,000 บาท	32	14.5	
มากกว่า 45,000 บาท	17	7.7	
สถานภาพ			
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	7	3.2	.032 ^{a*}
โสด	84	38.2	
คู่	129	58.6	
ลักษณะของครอบครัว			
ครอบครัวขยาย	46	20.9	.588 ^a
ครอบครัวเดี่ยว	174	79.1	
ช่องทางการรับรู้ข่าวสาร (สามารถตอบได้หลายข้อ)			
โปสเตอร์ปิดประกาศ	21	9.5	.936 ^a
หนังสือพิมพ์	21	9.5	
วิทยุกระจายเสียง	37	16.8	
ผู้นำชุมชน	38	17.3	
เพื่อนบ้าน	69	34.1	
บุคคลในครอบครัว	104	46.4	
โทรทัศน์	175	79.5	
โซเชียลมีเดียในโทรศัพท์มือถือ	211	95.9	

ในช่อง p-value คือค่าทดสอบโดยใช้ ^a Chi-square test, ^b Fisher's exact test ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 (p-value < 0.05), * ค่าทดสอบ p-value < 0.05

2. พนักงานมีการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 3.50, S.D. = .47) การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัว โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ =

3.96, S.D. = .82) และมีพฤติกรรมกันการป้องกันโรคโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 3.98, S.D. = .58) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนเฉลี่ย การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัว การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัวและมีพฤติกรรมกัน การป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัว	3.50	.47	ดี
การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัว	3.96	.82	ดี
พฤติกรรมการป้องกันโรค	3.98	.58	ดี

3. เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับปานกลางกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

($r = .544, p < .01$) ส่วนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) มีความสัมพันธ์ทางลบ ในระดับต่ำกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.217, p < .01$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัวในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) กับ พฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)

	ค่าความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกัน การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19)	P-value
การรับรู้ประโยชน์	.544**	.000
การรับรู้อุปสรรค	-.217**	.000

* $p < .05$, ** $p < .01$

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่า สถานภาพมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ซึ่งอธิบายได้ว่า การมีคู่สมรสจะเป็นแหล่งสนับสนุนทางสังคมในด้านของข้อมูลข่าวสาร โดยจะเป็นผู้สนับสนุนให้ปฏิบัติพฤติกรรม

สุขภาพที่ดี สอดคล้องกับการศึกษาของ แสงเดือน กิ่งแก้ว และนุสรา ประเสริฐศรี (2556) พบว่า สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าพนักงานที่มีการรับรู้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติตัวดี จะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ที่ดีด้วยอธิบายด้วยแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมสุขภาพของ เพนเดอร์ (Pender, Murdaugh, & Parsons, 2002) ที่เชื่อว่าการวางแผนที่จะกระทำพฤติกรรมเฉพาะรายขึ้นอยู่กับประโยชน์ที่เคยได้รับ หรือผลของการกระทำที่เกิดขึ้นจากประโยชน์ที่เคยได้รับจากการกระทำ ดังนั้น การรับรู้ประโยชน์จะเป็นแรงจูงใจต่อพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วีรณัฐ ไตรรัตน์นภาส, พัชรภรณ์ อารีย์ และบุญยง พิมใจใส (2562) ที่พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำ ($r = 0.312$) กับพฤติกรรมการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับการศึกษาของ นกษา สิงห์วีรธรรม, วัชรพล วัชรศน์ เถาว์พันธ์, กิตติพร เนาว์สุวรรณ, เฉลิมชัยเพาะบุญ และสุทธิสักดิ์ สุริรัช (2563) ที่ระบุว่า การรับรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคโควิด-19 ของทันตภิบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับการศึกษาของ วิญญูทัณญ บัญทัน และคณะ (2563) พบว่าการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=.606$, $p=.000$) และจากการศึกษาของ Luo, You, Zhou, Yuan, & Zhong. (2020) พบว่าการรับรู้เชิงบวกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าพนักงานที่มีการรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติตัวน้อยจะมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ที่ดีอธิบายด้วยแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมสุขภาพของ เพนเดอร์ (Pender, Murdaugh, & Parsons, 2002) ที่เชื่อว่าการรับรู้อุปสรรคเป็นการรับรู้อุปสรรคที่ขัดขวางต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ อาจเกิดขึ้นจริงหรือเป็นสิ่งที่คิดไปเองก็ได้ ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับความไม่สะดวกสบาย ค่าใช้จ่าย ความยากลำบากที่จะกระทำ การสูญเสียเวลาในการกระทำ เมื่อมีความพร้อมในการกระทำต่ำ และมีอุปสรรคมาก การกระทำก็จะไม่เกิดขึ้นหรือเมื่อมีความพร้อมที่จะกระทำสูง และมีอุปสรรคน้อย ความเป็นไปได้ที่จะกระทำก็มีมากขึ้น แต่จากสถานการณ์การติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ที่มีความรุนแรงเกิดการระบาดอย่างรวดเร็ว และคุกคามถึงชีวิตซึ่งธรรมชาติของมนุษย์อยากมีชีวิตอยู่รอด จึงยอมรับสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนไป จึงมีความพร้อมที่จะกระทำสูง และมีอุปสรรคน้อย ส่งผลให้มีพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ที่ดีตามมา สอดคล้องกับการศึกษาของ วีรณัฐ ไตรรัตน์นภาส, พัชรภรณ์ อารีย์ และบุญยง พิมใจใส (2562) ที่พบว่า การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตัวมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ ($r = - 0.286$) กับพฤติกรรมการป้องกันการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับการศึกษาของ วิญญูทัณญ

บุญทันและคณะ (2563) พบว่า การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.328, p = .000$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของพนักงานในโรงงาน โดยการให้คู่มือของพนักงาน มีส่วนร่วมในการรับข้อมูลสุขภาพ เพราะคู่มือจะเป็นแหล่งสนับสนุนทางสังคม ซึ่งจะช่วยให้คำปรึกษา หาข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพ ช่วยตัดสินใจในการดูแลสุขภาพ หรือสนับสนุนให้ปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพที่ดีได้

2. ผลของการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ของพนักงานในโรงงานต่าง ๆ หรือประชาชนทั่วไปได้ โดยเฉพาะการส่งเสริมให้รับรู้ประโยชน์ ซึ่งจะเป็แรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ได้ดี

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างโปรแกรมการส่งเสริมพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) ในโรงงานที่เกิดการแพร่ระบาด โดยผ่านการให้ความรู้ โดยการเน้นให้เห็นประโยชน์ของการปฏิบัติตัวในการลดอุปสรรคของการปฏิบัติตัว เพื่อให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันโรคที่ดี

เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรค. (2564). สถานการณ์ COVID-19. เข้าถึงได้

จาก [https://ddcportal.ddc.](https://ddcportal.ddc.moph.go.th/portal/apps/opsdashboard/index.html#/20_f3466e075e45e5946aa87c96e8ad65)

[moph.go.th/portal/apps/opsdashboard/](https://ddcportal.ddc.moph.go.th/portal/apps/opsdashboard/index.html#/20_f3466e075e45e5946aa87c96e8ad65)

[index.html#/20_f3466e075e45e5946aa](https://ddcportal.ddc.moph.go.th/portal/apps/opsdashboard/index.html#/20_f3466e075e45e5946aa87c96e8ad65)

[87c96e8ad65](https://ddcportal.ddc.moph.go.th/portal/apps/opsdashboard/index.html#/20_f3466e075e45e5946aa87c96e8ad65)

งานเวชระเบียนและสถิติ โรงพยาบาลกระทุ่มแบน. (2564).

จำนวนผู้ป่วย COVID-19 . สมุทรสาคร:. สรุปรายงานประจำวัน.

นงษา สิงห์วีรธรรม วัชรพล วิวรรณ เก่าวพันธ์ กิตติพร

เนาว์สุวรรณ เฉลิมชัย เพาะบุญ และสุพธิศักดิ์ สุริรักษ์.

(2563). การรับรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อ

ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของทันตภิบาล

สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วารสารสถาบันบำราศ

นราดูล, 14(2), 104-115.

วิญญ์ทัณญ บุญทัน พัทธภรณ์ ไหวคิด วิภาพร สร้อยแสง

ชุดิมา สร้อยนาค ปริศนา อัครณพล และจริยาวัตร

คมพยัคฆ์. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการ

สร้างเสริมสุขภาพ ในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโค

โรนา 2019 (โควิด 19) ของผู้สูงอายุ. วารสาร

พยาบาลตำรวจ, 12(2), 323-337.

วิรุณ ไตรรัตน์ภาส พัทธภรณ์ อารีย์ และปณนุช พิมใจ

ใส (2562). การรับรู้ประโยชน์และการรับรู้อุปสรรค

และพฤติกรรมการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโค

โรนาในผู้สูงอายุ. นครปฐม:มหาวิทยาลัยคริสเตียน.

แสงเดือน กิ่งแก้ว และนุสรา ประเสริฐศรี. (2556).

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางสุขภาพและ

พฤติกรรมสุขภาพของผู้สูงอายุที่เป็นโรคเรื้อรังหลาย

โรค. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข, 25(3), 43-

54.

Luo,Y., You, L., Zhou, L., Yuan, F., & Zhong, X. (2020). Factors influencing health behaviours during the coronavirus disease 2019 outbreak in China: an extended information-motivation-behaviour skills model. *Public Health*. Retrieve from <https://doi.org/10.1016/j.puhe.2020.06.057>

Pender, N. J., Murdaugh, C.L., & Parsons, M.A. (2002). *Health Promotion in Nursing Practice*. 4th ed.Upper Saddle River. New Jersey : Prentice Hall Health, Inc.

Polit, D., F. & Beck, C., T. (2008) *Nursing Research: Generating and Assessing Evidence for Nursing Practice* (8th ed.) Philadelphia: Wolters Kluwer.